

Spekulationsforretninger, er en overordentlig god og desto værre vistnok tiltrængt Bestemmelse; det havde været ønskeligt, om det havde været fastslaaet for længe siden. I Udlandet er der mangfoldige Bankierhuse, hvor enhver af de ansatte ved, at i samme Øjeblik hans Chef faar at vide, at han har spekuleret blot i mindste Maade, er hans Afsked skrevet med det samme. Der kommer saa en Bestemmelse om, at „en Direktør eller Filialbestyrer i et Bank-Aktieselskab maa ej heller som Indehaver, Bestyrelsesmedlem, Funktionær eller paa anden Maade selv drive eller deltage i Ledelsen eller Driften af anden Erhvervsvirksomhed end Banken“. Det tror jeg ikke kan lade sig gennemføre, hvor ønskeligt det end kunde være, overfor de mindre Banker i Provinsen. Det vil ofte være saaledes, at der overhovedet ikke frembyder sig andre, som efter Sandsynlighed kan lede en saadan Bank, end Købmænd og andre forretningsdrivende i Byen, Sagførere, Haandværksmestre og lignende. At enhver, som overhovedet driver Forretning, skulde være afskaaret fra at sidde i en Banks Bestyrelse, tror jeg gaar ud over det muliges Grænser. Den næste Bestemmelse, at „saafremt et Medlem af en Banks Bestyrelse eller Direktion, en Filialbestyrer eller anden Funktionær i Banken udpeges til paa Bankens Vegne at føre Tilsyn med et af Bankens finansieret Foretagende, maa den paagældende hverken indtræde i Foretagendets Bestyrelse eller Direktion eller modtage noget Vederlag af vedkommende Foretagende“, forstaar jeg saaledes, at et Medlem af en Aktiebanks Bestyrelse eller Direktion eller en Filialbestyrer eller anden Funktionær i Banken overhovedet ikke maa være Medlem af Bestyrelsen eller Direktionen af noget Foretagende, som finansieres af Banken. Vi staar her for første Gang overfor et skarp formuleret, tydeligt og klart Forslag i den Retning. Det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen var paa dette Punkt meget stærkt partipolitisk og fremhævede saa overordentlig stærkt Udtalelser, der tidligere er faldet fra radikale Ministre. Uden at indlade mig ved denne Lejlighed paa en partipolitisk Diskussion, som der ikke er nogen Grund til —! der foreligger jo tilstrækkelig sagligt at drøfte —, vil jeg dog gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem vilde have gjort rigtigt i at feje for sin egen Dør, idet han nemlig glemte det sidste, der, før dette Forslag blev forelagt, skete i den høje Rigsdag angaaende denne Sag. Dette sidste var nemlig, at det af den tidligere Handels-

minister Jørgen Christensen fremsatte Forslag ikke indeholdt noget klart Forbud imod, at Direktører i Banker sad i et af Bankens finansieret Foretagendes Bestyrelse. Dette er første Gang, det er foreslaaet, og jeg hilser det paa mit Partis Vegne med Glæde. Omstændighederne har tydelig nok vist, det er nødvendigt.

Jeg skal belyse det ved en lille Anekdote. Nu afdøde Direktør Etatsraad Emil Glückstadt var, fortælles der, en Dag paa Biltur med en god Ven. Der hændte et Uheld, der gav Bilen et mægtigt Stød, og Etatsraaden blev slynget op fra Sædet og slynget et betydeligt Stykke op i Luften. Medens han svævede der, sagde han til Vennen, der var blevet siddende fast: Nu bliver der 43 Livsstillinger ledige i Morgen. Han mente ikke, han naaede levende ned. Lad det nu være en morsom Bemærkning, den udtrykker dog et ganske uforsvarligt og utilladeligt Forhold. Om han virkelig havde 43 Livsstillinger, skal jeg ikke kunne sige, men han havde mange, desværre gav de ikke tilstrækkeligt Udbytte til, at han kunde klare sig. Det viser, at det ikke er det at ophobe store Indtægter, der behøves, men mere at indrette sig efter de Indtægter, man har.

Det er sikkert rigtigt, at vi her i Rigsdagen træffer Bestemmelser, der forhindrer, at Direktører i Aktiebanks eller Medlemmer af deres Bestyrelser sidder i Bestyrelsen for Foretagende, der finansieres af Banken. Thi det specielle kommer derved overordentlig let til at gaa forud for det almindelige. Sidder en Bankdirektør i Bestyrelsen for et Foretagende, der finansieres af Banken, faar han meget let Interesse for at skaffe dette den størst mulige Kredit hos Banken. Men naar vi Rigsdagsmænd drøfter dette, kan vi ogsaa tænke lidt paa vore egne Forhold. Der sker ikke sjælden Henvendelser til Rigsdagsmænd om at indtræde i Bestyrelsen af en eller anden Institution der faar Statsstøtte. Navnlig ved jeg af personlig Erfaring, at saadanne Henvendelser ofte sker til Finansudvalgsmedlemmerne. Det er i Regelen Stillinger, der enten slet ikke er lønnet eller lønnes højst ubetydeligt; men Aarsagen til, at man henvender sig til Rigsdagsmedlemmer om at indtræde i saadanne Bestyrelser, ser man tydelig nok deraf, at Henvendelserne fornemmelig sker til Finansudvalgets Medlemmer. Hensigten er at faa et indflydelsesrigt Medlem af Rigsdagen ind i Foretagendets Bestyrelse, vække hans Interesse for Foretagendet og faa ham til at være en aktiv og indflydelsesrig Fortaler, saaledes at Statens Tilskud stadig